

๑๕

ทำไมต้องศูนย์กลางกาย ฐานที่ ๗

หากต้องการพ้นทุกข์จริง ๆ จะต้องปฏิบัติมรรคมืองค์ ๘
ตั้งแต่สัมมาทิฐิ เรื่อยไปตามลำดับ
๗ ประการแรก ไม่อาจดับทุกข์ได้ แต่จะเป็นพลังผลักดัน
ให้มาถึงข้อที่ ๘ คือ สัมมาสมาธิ
จะพ้นทุกข์ได้ต้องสัมมาสมาธิ
หรือพูดภาษาชาวบ้าน คือ ต้องทำสมาธินั่นเอง
ใจต้องกลับมาอยู่กับเนื้อกับตัว ไม่ซ่องกับสิ่งใด
เมื่อใดใจและกายเป็นหนึ่งเดียวกัน ในตำแหน่งที่ถูกต้อง
ก็จะขับเคลื่อนเข้าไปสู่ภายใน
แล้วหลุดพ้นจากความทุกข์ทรมานของชีวิตไปได้
เหมือนสารภีฝีมืด นั่งอยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้องของพวงมาลัย
ก็สามารถขับเคลื่อนรถไปถึงจุดหมายปลายทางได้
ใจที่มาตั้งมั่นในศูนย์กลางกาย ฐานที่ ๗
ซึ่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงค้นพบ
ในคืนวันเพ็ญ เดือน ๖ นั้น
ก็เป็นประดุจสารภีผู้ฉลาด

ที่นั่งอยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้อง หลังตำแหน่งของพวงมาลัย
ที่จะขับเคลื่อนใจไปสู่จุดหมายปลายทางได้
ตำแหน่งที่ถูกต้องในตัวนั้น
อยู่ที่ศูนย์กลางกาย ฐานที่ ๗ เหนือสะดือขึ้นมา ๒ นิ้วมือ
นี่คือคำตอบว่า ทำไมต้องศูนย์กลางกาย ฐานที่ ๗
เพราะฐานอื่น ๆ นั้นขับเคลื่อนไปไม่ถึง
เหมือนเรานั่งไม่ถูกตำแหน่งของสารถิ
ที่จะขับเคลื่อนใจไปสู่จุดหมายปลายทางได้
เมื่อในยานพาหนะมีตำแหน่งอยู่เพียงตำแหน่งเดียว
ที่พวงมาลัยตั้งอยู่
ตำแหน่งที่ถูกต้องก็มีเพียงที่เดียว
คือ ที่ศูนย์กลางกาย ฐานที่ ๗
นี่แหละคือคำตอบว่า ทำไมต้อง ฐานที่ ๗
และก็เป็นเช่นนี้กันทุก ๆ พระองค์
ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานแล้ว ต่างก็ขับเคลื่อนสรีรยนต์
ในตำแหน่งที่ถูกต้องตรงนี้
แล้วก็เคลื่อนเข้าไปสู่ภายใน
เห็นไปตามลำดับ จนกระทั่งเข้าถึงพระรัตนตรัยในตัว